

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Henr. Harphii Theologi Ervditiss. Ordinis
Minorvm, Ac Rervm Divinarvm Contemplatoris eximij.
Theologiæ Mysticæ Libri Tres**

Henricus <Herpius>

Coloniæ, 1611

Nomen Deo ineffabile quod? Iesus quid sit, quibus ve sapiat. Cap. XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37362

quantum ad imaginem. Secundò, ex assimilatione, quantum ad similitudinem: *Faciamus, inquit, hominem ad imaginem & similitudine nostram.* Ex his enim cogitur non solum gratuita, sed etiam naturali quadam inclinatione diligere animam sicut pater filiam. Sunt enim multi cognati nec similes, & tamen propter cognationem se diligunt. Et sunt multi similes non cognati, qui propter similitudinem se diligunt. Sed ubi simul hæc duo concurrunt, necesse est, ut maior excreseat vis amoris. Tertio, se nostra vestigia natura in quo maxima nobis ostendit dilectionis indicia. Et talis amor vigere debet inter spòsum & sponsam. Vnde ait Augustinus: O quam stultum est, amorem tam potentis non concupiscere: & quam impium, tam multum diligentem non redimare. Dilige illum ut illo fruaris, dilige te ut ab illo diligaris. Dilige in donis illius, quæ tibi data sunt ab illo, illum tibi, & te illi, quia hæc est pura & casta dilectio, nihil habens sordidum, nihil amarum, nihil transitorium.

Gen. i. 2.

Dilectio
pura quæ?

*Nomen Dei ineffabile quod est Iesus quid sit, quibus
sepiat. Cap. XL.*

Leuem effusum nomen tuum, ideo adolescentula dilexerunt 1sa. 26
te. Canticorū I. Dicit Isaias: *Nomen tuum Domine, & me-* Phil. 2.
moriale tuum in desiderio anima. Quod verum est in vtra- psal. 47.
que lege, quantum ad illud nomen, quod est super omne
nomen, quia secundum nomen tuum Deus, ita & laus tua.

Nam in lege veteri nomen, quod erat super omne nomen, dicebatur nomen Domini *τρεσραρραμματορ*, id est, nomen quatuor literarum. Scribitur enim apud Hebræos quatuor literis, quæ ineffabile pronuntiant: & ideo dicebatur nomen Domini ineffabile, eo quod non licuit alicui hoc nomen proferre, nisi tantum summo Sacerdoti: & hoc tantum in sanctuario in tempore ieiunij, & in benedictione sacerdotali. In cuius prolatione fuit cura magna & timida reuerentia. Significat enim nomen Dei, quod dicitur ineffabile: non quia dici non potest, sed quia eius significatio ab humano corde comprehendi non potest. Vnde secundum sapientes Iudæorum significat incommunicabilem & nudam Dei substantiam. Quod nomen Deus primò indicauit Moyfi tam quantum ad vocem, quam etiã quantum ad significationem, dicens: *Et nomen meum magnum Adonai non indicaui eis, scilicet patribus.* Quod scilicet nomen Adonai ponitur in Biblia, & pronuntiat^rur loco nominis *τρεσραρραμματορ*: quod propter eius reuerentiam

Exod. 6.
Adonai.

D. 3. omnino

omnino subticetur. Nam hoc nomen in aurea lamina scribebatur, & super mitram vitta hyacinthina ligabatur, vt immineret fronti Pontificis. Et hoc solū in toto pontificis habitu fuit de solo auro, ad ostendendum, quantam charitatis eminentiam ei debeamus. Et (vt dicit Rabbi Salomon) ponebatur etiā nomen istud in Rationali iudicij, sub lapidibus Rationalis absconditum. Nam Rationale fuit de panno duplicato, & inter duos pannos ponebatur, & portabatur ad pectus pontificis: cuius virtute ei manifestabatur de interrogatis, quando Dominum consulebat, vt etiam sic impleretur illud Cant. *Pone me vt signaculum super cor tuum.* Vnde nomen hoc figura fuit dulcissimi nominis Iesu, compositum ex quatuor literis, quibus & nomē Iesu scribitur, scilicet Iod, quod est nobiscum litera I. He, id est H. nobiscum, Vau quæ est nobiscum litera V. Chet, per quam intelligimus E. Quæ nihilo minus quatuor literæ Hebraicæ effectū nominis Iesu conuenienter exprimunt. Vnde He, id est iste, Iod, id est principium. Chet, id est passionis. Vau, id est vita; nam Christus est principium vitæ in Adam amissa, quam reparauit sua passione. Hæc etiam tanguntur in Glossa super Exodum. Ecce habes nomen patribus quidem manifestatum, sed nōdum effusum, nondum dulcescit charitate, quia pauescit potestate. Hoc enim reseruatū erat nouæ legi. Cuius tamē effusionem & fragrantiam præsentit Abacuc Propheta, cum dixit: *Ego autem in Domino gaudebo, & exultabo in Deo Iesu meo.* Nimirum cum, vt dicitur in Actis, nō est in alio aliquo salus. *Nec enim aliud est nomen sub celo datum hominibus, in quo oporteat nos saluos fieri.* Vocabis nomen, inquit, eius Iesum. *Ipse enim saluum faciet populum suum à peccatis eorū.* Quid consolabilius peccatori? quid vtilius pœnitenti? quid dulcius multum diligentibus? quàm quod *Iesus Christus factus* est pro nobis *obediens vsque ad mortem crucis?* Hinc meritō nomen tuum, & memoriale tuum in desiderio anime, quia secundum nomen tuum, sic & laus tua. Sicut enim Saluator diceris, sic & facto ostendis. Omnes enim *Propheta perhibent testimonium, remissionem peccatorum accipere per nomen eius.* Dicat tamē humilis, non superbus: *Oleum effusum nomen tuum.* Non quod ille superbus nō habet oleum, sed quod non habet effusum, nec experitur eius fragrantia. Habet quidem oleum, sed reconditum: habet in codicibus, non in cordibus: teris habet in litera: contrectat manibus vas plenum & clausum, nec aperit vt vngatur. Intus est vnguento Spiritus. Aperi, & vngere. Quid facit oleum in vasis, si non sentis & in

Cant. 8.

Exod. 28.

Abacuc. 3.

Act. 4.

Matth. 1.

Philip. 2.

Isa. 26.

Ier. 47.

A. Cor. 10.

Cant. 1.

& in membris? Quid tibi prodest pium lectitare Saluatoris nomen in libris, ne habere pietatem in moribus? Sed in hoc iudicium venit Iesus, ut non videntes videant, & videntes cæci fiant. *Confiteor tibi, inquit, Pater Domine cælis & terræ, quia abscondisti hæc vnguenta, hoc oleum, a sapientibus & prudentibus, & reuelasti ea parvulis. Ina Pater: quia sic placitum est ante te.* Veruntamen ecce Christus, ecce Iesus, vinumque infusum Angelis, effusum in homines, ut ab vno nomine, quod est Christus, millia millium credentium Christiani dicantur, & in nomine Iesu, per humilem sequelam, salutem consequantur. O quam charum nomen, & quam vile. Vile quidem, sed salubre: Nam si vile non esset, mihi non effunderetur: & si salubre non esset, non me lucraretur. Particeps nominis, particeps sum & hereditatis. Christianus sum, frater Christi sum. Si sum, quod dicor, hæres sum Dei, coheres autem Christi. Sed quid mirum si sponsi nomen sit effusum, cum & ipse sit effusus & exinanitus, *Formam serui accipiens?* Effusa est in sponso plenitudo diuinitatis habitans super terram corporaliter, ut de illa plenitudine omnes acciperemus, ac odore vitali repleti, diceremus: *Oleum effusum nomen tuum.* O nomen superbenedictum. O oleum vsquequaque diffusum, non solum celos, sed & terras, & inferos copiose resperges, ad eod quod in nomine Iesu omne genu flectatur, *caelestium, terrestrium, & inferorum.* Et quamuis Deus & homo, secundum Bernardum, tria habent nomina, scilicet Iesus, Christus, & Filius Dei: Et, ut dicit Bonauentura super librum 3. Sententiarum in expositione literæ, quodlibet horum nomen est super omne nomen, tamen in nomine Iesu duntaxat flectitur omne genu: cuius causam assignat ibidem Bonauentura dicens, quod Filius Dei nominat personam in diuina natura tantum. Christus autem, & Iesus nominat personam in duabus naturis, sed diuersimode. Christus enim nominat personam in humana natura relata ad diuinam, quia dicitur vnctus. Sed Iesus nominat personam diuinam relata ad humanam, quia Iesus interpretatur Saluator. Et ideo in nomine Iesu debet omne genu curuari, in signum gratitudinis, quod nostram naturam assumpsit, & in ea nos redemit. Hoc igitur nomen erit merito in deservio anime, quia per illud proprie constituitur spiritus anime, qui maxime regradandus & diligendus est.

Ioan. 5.
Matt. 13.
Nomen
Iesu.Colof. 2.
Phil. 2.
Ioan. 1.

Philip. 2.

Filius Dei
Christus
Iesus.

Phil. 2.

Isaia 26.

*Iesus nomen quomodo luceat, pascatur, leniat, vngat: filium Dei
effici quid. Cap. XII.*

D 4.

Oleum